

Ve čtvrtek jsem nahodil své kolo na střechu auta a namířil jsem si to do Třeboně. Ubytování kluci sehnali ve [Vratislavském penzionu](#). Ono ani moc na výběr, kde hlavu složit nebylo, protože se v Třeboni konal festival [Animafilm](#). Po ubytování jsme si zašli na pivo do pivovarské [restaurace](#). Bylo plno, ale vyprosil jsem si místo u dvou místních žen, ke kterým jsme si přisedli. Objednali jsme si piva a nějaké jídlo. Shodou okolností, jedna z žen měla chalupu kousek od mé chaty v Nemojově. To byla teda trefa. Pokecali jsme si o cestování a jelikož číšník nám pořád povídal něco o poslední objednávce, po osmé jsme to zabalili. Rozloučili jsme se a namířili si to po lehkém průzkumu okolních hospod do vedlejší putyky vedle našeho ubytování. Bylo tu lehce plno. Vydržel jsem do zavíračky u pípy při třech Regentech a s obsluhující číšnicí, která měla trochu málo zubů. Ráno jsme si došli pro kola, které jsme měli uzamčená na parkovišti za městem. Pomalým tempem jsme si to namířili na Vlkov, kde jsme si chtěli dát oběd. Ve Vlčí boudě jsme si dali steak za 95kč, byly to pěkné dva kusy masa. K tomu Prazdroj, co si více přát. K obveselení jsme měli nasedání na kola odcházející skupiny cyklistů, kteří byly notně alkoholem upraveni. Nakonec se přece jenom od země odlepili a odjeli.

Přes Smržov jsme pokračovali na Horní Slověnice, kde byla prý [výborná hospoda](#). Cestou nás chytil déšť, ale ten jsme přečkali na autobusové zastávce. V hospodě mě kluci ubezpečovali, že tak velké porce, co tu dávají, určitě nedám. Dal jsem si tedy ražniči a velký kopec jídla jsem do sebe nabouchal. Ani hranolek jsem nedal. Tím mi odpadla večere, protože jsem byl přežraný. Hospoda docela dobrá, za ty peníze. Pak už jen návrat do Třeboň. Po uklizení kol jsme poseděli ve vedlejší vinotéce nad džbánkem Mullera a tím jsme završili dnešní výlet. Na pivo jsme si zašli do pivovarské restaurace, kde měli v pátek otevřeno do 23.00hod. I když pingl opět při každé objednávce nám sděloval, že je poslední. Raději jsme odchytili druhou obsluhu, která byla ochotnější nám přinést to, co jsme chtěli a neměla pindy.

V sobotu jsme se rozjeli na Majdalenu, kde jsme si dali polévku v hospodě Po Dubem a záchytný Prazdroj. Byli jsme tu sami. Popojeli jsme k jezu Pilař, ale začalo pršet, proto jsme si dali oběd v blízké restauraci U Pilaře. Obsluha svižná, jídlo dobrý. Pršelo hodinu, ale nakonec se počasí umoudřilo, zaplatili jsme a pokračovali v cestě. Otočili jsme to na Třeboň, dojeli na Starou Hlínu a dali občerstvovací pauzu U Pytláka. Kluci si dali borůvkové knedlíky, já grog. Trošku sprchlo, ale když jsme se dali na cestu bylo hezky. Přes Rožmberk a Břilice jsme dojeli do Třeboň. Po vypití dvou džbánek Mullera jsme se

vrátili na základnu. Než jsme se očistili od bahna a vyrazili na večeri, začalo silně pršet. Chytli jsme se v Plzeňce, která byla narvaná, ale zrovna se jeden stůl uvolnil. K jídlu jsem si dal trojkombinaci utopenec, tlačěnka, český salám s cibulí. Hráli jsme hokej s Norskem, ale moc se tu nefandilo. Když už jsme dost vedli, zaplatil jsem a šel jsem napřed. V neděli ráno bylo asi pět stupňů. Probíhající trhy byly zdechlé.

Došli jsme si na snídani do pekařství Dékáčko a domluvili jsme se, že to balíme. Já si ještě ověřil po telefonu jest-li doma mám k obědu něco dobrého a tour jsme ukončili.